

ШАРҚНИНГ МУАЗЗАМ ДОРИЛФУНУНИ

Л. И. БРЕЖНЕВ.

чиққан эди. 1923 йилда «Нурмонбек» эпосининг қайттишлаган вариантини «Чулпон» журналада эълон қилганман.

Коммунистич университетни биттирганмидан кейин мен Урта Осиё ёзувчилар союзиборосида ишлан бошладим. Ёзувчилар союзи раисинин урнибосарларидан бири эдим.

Мен ўша даврда Сааридин Айнинг, Абдулосмон Лоҳуфий, Абдулла Қодирини, Гафур Гулом, Ойбек ва бошқа катта-кичик замондошларим билан тенггир, маслаҳатлош, қаламдош бўлагимдан фахрланаман. Ёзуна ҳам шедрдон шахрим— Тошкент шедрдон сабабини. Тошкентгунги кунда баргида юзлаш ва минглаб ёшларга келажак сари йул кўрсатгани учун ҳам қадридир. У Ўлчиинияг васитларини, унинг йўл-йўригини бизга биринчи бўлиб etkаган мукаддас билим даргохи бўлгани учун ҳам қадридир.

Ахир, ТТКОМБОБ

